

Jeg har en ganske kort Bemærkning at fremføre overfor det ærede Medlem Hr. Ulrich, idet jeg skal vente med at besvare hans ret kraftige Bemærkning og Paastand angaaende Jordlovsudvalget, til jeg faar Ordet under næste Sag paa Dagsordenen. Naar det ærede Medlem paastaar, at Virkningerne af Loven af 4. Oktober har været afskrækkende, vil jeg sige, at det sete afhænger af, hvilke Øjne man ser med, og jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem kun behøver at se meget lidt slemt for at blive slaaet med Rædsel, naar det gælder denne Lovgivning. Man ved jo, at det ærede Medlem ser, eller har i hvert Fald Mulighed for at se, Spøgelser ved højlys Dag paa dette Omraade; det er maaske derfor, Skrækken er saa stor. Det er jo kedeligt for mig, at det ærede Medlem fremfører, at det er umuligt at diskutere Jordlove med mig, fordi jeg har den Opfattelse, at min Mening var den uforgribeligt rigtige. Ja, der er jo forskellige Betingelser, der skal være opfyldt, for at en Diskussion kan føres. For det første skal man kunne forstaa andre Menneskers Tankegang, men dernæst skal man forstaa, hvad der er Tale om, for hvis man mangler Forudsætningerne for at kunne forstaa selve Sagen, kan ogsaa det føre til, at Diskussionen bliver daarlig. De Oplysninger, det ærede Medlem lyste efter, skal jeg med den højtærede Landbrugsministers Tilladelse fremføre under næste Sags Behandling, og jeg kan til Beroligelse oplyse, at hvad angaar Loven af 4. Oktober 1919, er alle Oplysninger i saa Henseende til Tjeneste, baade de, der angaar Administrationen, og de, der angaar Jordindkøbene, og de, der angaar den Pris, hvortil Jorden er afleveret efter Loven af 4. Oktober, og de, der angaar Brugen af Størrelse, Antal o. s. v. Og hvis det ærede Medlem havde søgt disse Oplysninger, vilde de have været til Raadighed for ham naar som helst; vi har aldrig fra Statens Jordlovsudvalgs Side vist os uvillige til at give Medlemmer af Rigsdagen alle de Oplysninger, de i saa Henseende søgte. Men paa den Foranledning, som det ærede Medlem har givet mig, skal jeg under næste Sag paa Dagsordenen fremkomme med dem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Refshauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Refshauge: Jeg skal først gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Olufson. Det ærede Medlem nævnte, at der

i de sønderjydske Landsdele er opstaaet to Udstykningsforeninger, idet der er fremkommet en ny Udstykningsforening, fordi den første havde en radikal Bestyrelse, at der følgelig nu er baade en radikal og en Venstre-Udstykningsforening dernede, og at han aldrig nogen Sinde havde været med til at føre Politik ind i dette Spørgsmaal. Hvis det ærede Medlem ønsker at betegne den fynsk-sjællandske Udstykningsforening som radikal, skal jeg ikke sætte mig imod det, men naar han betegner den Udstykningsforening, vi har oprettet dernede, som en Venstreforening, sætter jeg mig paa det bestemteste imod det. Jeg ved, at der er adskillige af Foreningens Bestyrelsesmedlemmer, som ogsaa paa det bestemteste vil modsætte sig at blive kaldt Venstremænd.

I øvrigt er jeg det ærede Medlem Hr. Olufson taknemmelig for, at han har talt om, at Loven af 4. Oktober 1919 gav en gunstigere Brugsform end den frie Ejendom. Jeg er ham taknemmelig derfor, thi det er ogsaa det Syn, jeg anlægger herpaa, at det er en Brugsret, man faar. Men det, jeg her ønsker at diskutere, er *Ejendomsretten*, og det er den, jeg har talt om her. Naar man siger, at dette er en fri Brugsform, gør man det ud fra den Tankegang, at de, der sidder med Ejendomme, hvorpaa der hæfter Prioriteter, er ogsaa visse Indskrænkninger underkastet. Men jeg har ogsaa haft Prioriteter i min Ejendom, og det endog ganske betydelige, men jeg har aldrig nogen Sinde følt mig afhængig af Prioritetshaveren. Jeg har altid anset det Forhold, der bestod imellem os, for et gensidigt Forhold, hvor jeg var en lige saa fri Mand, som jeg vilde være uden Prioriteter, idet der, naar der er Prioritet i en Ejendom, er gensidig Opsigelsesret, hvorved man som Ejer kan frigøre sig for Forholdet. Hvis man finder, at Prioritetshaveren optræder uforskammet, har man Ret til at frigøre sig for Forholdet og optage en anden Prioritet.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen udtrykte sig akkurat som det ærede Medlem Hr. Olufson, idet han kaldte Besiddelsesformen et Brugsforhold, og det er ogsaa den Opfattelse, jeg har, idet jeg ikke kan erkende, at her er Tale om en fri Ejendomsform. Jeg nævnte allerede før, at jeg mener, at denne Lov er frisindet, idet den giver Ret til at erhverve Jorden under de Vilkaar, som Manden nu ønsker det. Selv om man mener, at Jordloven af 4. Oktober har visse Fordele, er det dog klart, at man kan nu en Gang ikke gøre nogen lykkelig mod hans Villie, og naar Folk ikke ønsker